

בס"ד ו' שבת ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 16: 33
 צאת השבת - 17: 24
 רבנו תם - 17: 56
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1090
 @ יום שני בערב מתחילים "ברכת הלבנה".
 @ ביום רביעי, הילולת ר' שלום שרעבי זצ"ל (הרשיש) זיע"א.
 @ לקראת ט"ו בשבט, ראש השנה לאילנות,
 יש לקנות פירות יבשים רק בהכשר מהודר.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "הדבר אשר"
 (ירמיה מו')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20: 30

פרשת בא

מעייני הפרשה:

□ **"והיה לאות על ידכה"**
 הכלי יקר מדגיש שעניי הנחת תפילין הוא לחדד את העניין של המלכת השכל על הגוף. הנח תפילין רק שמאלך, כי זה יזכיר שסך כוחך תש, אזי אז יסמכו רק על השי"ת הנותן ליעף כח. ממילא ישכילו לעשות זכרון בין העיניים, במות, ש"אין עוד מלבדו" ויישמרו מן החטא ומן הכעור כדי ששם השי"ת נראה עלינו ויראו אותנו ונשוב ונראה לפניו.

- ← המשך עשר המכות שהביא הקב"ה על המצרים. ארבה, חושך, מכת בכורות.
- ← קורבן הפסח במצרים, לקיחת פֶּה וסימון דם על המשקוף, ואכילת הפֶּה באותו הלילה.
- ← ציווי בני ישראל לחוג את חג הפסח לדורות.
- ← מכת בכורות, מתו כל בכורי מצרים.
- ← **יציאת מצרים** "בעצם היום הזה".
- ← דיני קורבן פסח לדורות הבאים.
- ← דיני הקדשת בכורות לה'.
- ← **מצוות הגדה של פסח ומצוות תפילין.**

□ **"ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך"** (י ט)
 אם אדם מביא אתו את ימי הנעורים כמו שצריך, דהיינו בשנות הילדות והבחורות שומר עצמו מכל רע ומרגיל עצמו לטוב בלימוד התורה ובמידות טובות, אפשר לו להגיע לימי הזקנה בטובה ולומר 'אשרי ילדותינו שלא בישה זקנותינו'. (נועם אלימלך)

□ **"בנערינו ובזקנינו נלך כי הג' ה' לנו"**
 אומר הרב בעל "ישמח משה" רק אם "בנערינו ובזקנינו נלך", בדרכי ה' ובדרך התורה והמצוות - רק אז - "חג ה' לנו", רק אז השמחה היא שלימה. וכשם שילד יתום - שאין לו הורים, הרי "עם יתום" זה שאין לו ממשכיכם.

□ **"שה לבית אבות שה לבית"**
 "שה" רמז על הילדים (ירושלמי סנהדרין פ"י ה"ב) "אם אין גדיים אין תישים" וזה רמז בפסוק: "שה לבית אבות" אם רוצים שהילדים ילכו בדרכי אבות, אזי "שה לבית" צריכים לשמור עליהם שיהיו בבית ולא יטיילו בחוצות.

□ **"וככה האכלו אתו"**
 כלומר, דרך חול ובזיון אבל לא כשאר קדשים שאוכלים אותן דרך כבוד.

□ **"כי מימנו נקח ללבוך את ה"**
 יש מפרשים שגם מפרעה אפשר ללמוד דרך בעבודת ה', גם אחרי שקיבל כל כך הרבה מכות עוד עמד במרדו, כמו כן בעבודת ה' אף אם יש לפעמים קשיים או נפילות ח"ו, צריכים להתחזק ביתר שאת וביתר עוז לעבוד את ה'.

□ **"ולמען תספר באזני בנך"**
התעללתי במצרים... וידעתם כי אני ד'.
 לכאורה קשה. הכתוב מתחיל בלשון יחיד "ולמען תספר באזני בנך", ומסיים בלשון רבים "וידעתם כי אני ד'?! אלא מצות סיפור יציאת מצרים "והגדת לבנך", חלה על בני ישראל כבר בשנה הראשונה כשיצאו ממצרים, אך לכאורה מי מכל עם ישראל יכול היה לקיים אז מצוה זו בשלימות, הלא כולם הם ובניהם, היו שם בעת יציאת מצרים, ולמי יכולים לספר סיפור יציאת מצרים? אלא, היחיד שהיה יכול לקיים מצות "והגדת לבנך" בשלימות בשנה הראשונה, היה משה רבנו, שהרי אשתו ובניו היו במדין, אצל יתרו, ובקיימו מצוה זו הוציא את כל עם ישראל.

□ **"גם האיש משה גדול מאד"**
 לפי דרך הטבע היו צריכים המצריים לשנוא את משה, בגלל שהוא עשה להם את כל המכות, ובכל זאת כיבדו אותו מאד.

פינת הניבים והפזמונים
"ווי ליה לחסרון כיס"
 כלל בהלכות אבידה : כיון שאמר המאבד "ווי לה לחסרון כיס" - חבל על הפסד הממון שנגרם לי באובדן החפץ - ודאי התייאש מן האבידה, ואם אחר כך מצאה אדם, הרי היא של המוצא.
 כל דבר שאין לו סימן, הבעלים מתייאש ממנו מיד כשידע, או אפי' קודם לכן כדן יאוש שלא מדעת.

□ **"כי אני הכבדתי את לבו"**
 לכאורה ה"אני" מיותר. אפשר היה לכתוב רק "כי הכבדתי". אלא, היות שפרעה הקדים לומר מי ה', ממילא הקב"ה הראהו, אני ה' נאמן ליפרע מעוברי רצוני, הוי אומר מה שהכביד את לב פרעה זה היה ה"אני", שלו.

הסירו מכתב מרד עמי! העלון שעות נגינה. אין לענין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"יחידוש" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

ד"ר נטילת ידיים - הנוגע בנעליו או ברגליו, בנעלים חדשות או בגרב"ם ושרוכים

טעם חיוב הנטילה לאחר נגיעה בנעליו וברגליו

והנה חיוב נטילת ידיים זו, יש אומרים שהוא מחמת נקיות (נקיון). כלומר, מכיון שבדרך כלל הרגליים והנעליים אינם נקיות, לכן צריך ליטול ידיים לאחר שנוגעים בהן. ויש אומרים שטעם הנטילה הוא מחמת רוח רעה השורה על רגלי האדם ועל מנעליו (שנאמר ארורה האדמה בעבורך. ולכן שורה רוח רעה על הארץ ועל הנעליים שנוגעות בה).

אופן הנטילה

ולפי הטעם הראשון, שהנטילה היא מחמת נקיות (נקיון), בודאי די ברחיצת הידיים פעם אחת, ואין צורך לרחוץ ידיים שלוש פעמים לסירוגין. אבל לפי הטעם השני, שיש כאן רוח רעה השורה על הידיים, יש להחמיר ליטול ידיו שלוש פעמים לסירוגין.

ולהלכה פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, שאף שמעיקר הדין די ברחיצת ידיים פעם אחת מן הברז, מכל מקום נכון לנהוג ליטול את ידיו שלוש פעמים לסירוגין. וכפי שביארנו בהלכה הקודמת, שאין חיוב לעשות כן על ידי כלי, אלא די ברחיצה תחת הברז שלוש פעמים. (שיכניס תחילה את יד ימין תחת זרם המים, ואחר כך שמאל, ואחר כך שוב ימין, ושוב שמאל, ושוב ימין ושוב שמאל).

הנוגע בנעליים חדשות

הנוגע בנעליים חדשות שלא נעל אותן מעולם. כתב הגאון רבינו יעקב עמדין (היעב"ץ), בספרו "מור וקציעה" (בסוף הסימן), שהואיל ועדיין לא נעלו את הנעליים מעולם, לא שורה עליהן רוח רעה. ומכיון שהם נקיות, הנוגע בהן אינו צריך ליטול ידיו.

הנוגע בגרב"ם נקיות

וכן הדין לגבי הנוגע בגרב"ם נקיות, שמכיון שבגרב"ם לא שייך הטעם של רוח רעה, כיון שאינן עשויות לגעת בקרקע, וכמו כן על שייך הטעם של נקיות (נקיון), הואיל והן נקיות כעת, ולפיכך פסק מרן רבינו זצ"ל (יביע אומר ח"ה סי' א. ובספר ילקוט יוסף חלק ראשון עמוד יז), שאינו צריך ליטול ידיו כלל.

הנוגע בשרוכי הנעליים

וכמו כן הקושר את שרוכי הנעליים, ונוהר שלא לגעת בגוף הנעל, אלא רק בשרוכים. כתב מרן רבינו זצ"ל (בשו"ת יביע אומר ובספר ילקוט יוסף שם), שאינו חייב ליטול ידיו אחר כך, הואיל ועל השרוכים לא שורה רוח רעה, שאינם גוף הנעל, וגם הם נקיים בדרך כלל ולא מצוי עליהם טינוף.

סיכום הדינים :

לאחר נגיעה בנעליים או ברגליים, יש ליטול ידיים. ונכון ליטול ידיים שלוש פעמים לסירוגין.

אין צורך ליטול על ידי כלי. אלא יכניס תחילה יד ימין תחת זרם המים היוצאים מן הברז, ואחר כך יד שמאל, ושוב יעשה כן שלוש פעמים.

הנוגע בנעליים חדשות שלא ננעלו מעולם, אינו חייב ליטול ידיו. והנוגע בגרב"ם נקיות, אינו נוטל ידיו.

הנוגע בשרוכי הנעליים, ולא נגע בנעל עצמה, אינו צריך ליטול ידיו.

מכל מלמד" השכלתי כח הדיבור פרשת בא

"ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את ליבו ואת לב עבדיו למען שְׁתִּי אֶתְּפִי אֱלֹהֵי בְּקִרְבוֹ". הפסוק לוקח אותנו לכמה רבדים בחיי המשפחה היהודית בעבר בהווה ובעתיד. אלה ההורים שקיימו את התורה אשר למדו אצל הוריהם בביתם. ברישא כתוב "אל משה" ר"ת "אם" והתיבה "בא" אותיות "אב". הדבר הראשון שחייבים ההורים ללמד את ילדיהם זהו כיבוד הורים כדי שאריכו ימים בגין אותה המצוה וכל האחרות כמובן. ולומדים זאת מהתיבות "הכבדתי" אותיות "כבד" והתיבות "את..." "ואת..." שזהו את אביך ואת אימך שעל מצוה זו נאמר "למען יאריכון ימך" הבן והבת.

לומדים מהתיבות בסיפא "שְׁתִּי אֶתְּפִי אֱלֹהֵי בְּקִרְבוֹ" אל תקרי "בקרבו" אלא "בקרבו" דהיינו שלומדים גזירה שווה מהאריכות ימים וכיבוד אב ואם. ואם חלילה לא מלמדים ולא מחנכים לכיבוד אב ואם אזי גורמים להם לקיצור ימים ולתיבה "בקרבו". כמה חיוב יש על ההורים לאחד כוחות ולחנך על פי הוראות היצרן שרק הוא יודע מה טוב לבן ומה טוב לבת. ועוד פירושו לתיבות, "שְׁתִּי אֶתְּפִי אֱלֹהֵי בְּקִרְבוֹ" אלא בקברו, כשאחד מההורים מסתלק לבית עולמו או ששניהם מסתלקים לבית עולמם נאמר בהם "במתים חופשי" דהיינו חופשי מן המצוות שאינם יכולים לקיים מצוות יותר. והנה מגיע תורם של הילדים להחזיר להורים את ההשקעה אשר השקיעו בהם במשך כל חייהם, וזה רק כאשר קיימו את התיבה " אֶתְּפִי " ר"ת "אתם תלמדו תורה ילדיכם" דהיינו שפנתיהם אל ההורים דובבות בקבר כאשר לומדים למענם את אשר לימדו אותם ההורים שנאמר "ודברת בס" ולא בדברים בטלים. ונאמר "ואלה" הדברים... אל תקרי "הדברים" אלא "הדיבורים".

בתפילת השחר נאמר "ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני ה' קרובים אל ה' אלוהינו יומם ולילה, לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו...". מלמדנו פסוק זה כמה צריכים ההורים להתפלל ולהתחנן על נפשם ועל זרעם שיצליחו, ובעמל וייעז ומסירות נפש יומם ולילה. שלומדים מהפסוק שבכל יום ובכל לילה האדם, העם, והעולם נותנים דין וחשבון על מעשיהם, והמשך הפסוק הזה "למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלהים ואין עוד". ללמד את האדם שבדרך של עם הארץ אינו יכול לקיים ולהתקיים במשפחה וכל שכן לאחר מכן.

השיעור לע"נ רפאל (רפי) בן שמחה ז"ל וזוהרה (זרל) בת פריחה ע"ה ולהבדיל מן החיים לרפואת כל חולי ישראל ולגאולה מיידית ובניין בית שלישי, אמן. (עבדכם שלמה אלביליה)

גמילות חסדים

יהודי יקר מתושבי ירושלים עיה"ק ת"ו התקרב אל אחד מגדולי מחזירי התשובה בדורנו, שהחזירו בתשובה שלמה, והכניסו תחת כנפי השכינה, ואף ליווה אותו בכל דרכו הקשה עד שהקים את ביתו, בית נאמן בישראל, בדרך ישראל סבא.

לפרנסתו הייתה לו ליהודי זה חנות ירקות באחת משכונותיה של ירושלים, והנה יום אחד נפתח באותו רחוב שבאותה שכונה סופרמרקט ענק, שהיה בו גם סניף לירקות מובחרים. האיש שחשש מאוד לפרנסתו, הגיע לרבו בלב כואב, שמתיירא הוא לפרנסת ביתו, כאשר עם פתיחת הסופרמרקט בשכונה הרי כמעט שאין צורך עוד בחנות הקטנה שלו!

אמר לו הרב, עליך להתחזק באמונה שלמה! וכי בחינם חזרת בתשובה? הלא יודע אתה היטב שהפרנסה מן השמים, והוא יתברך זן ומפרנס מקרני ראמים עד ביצי כינים, ואין איש נוגע במה שמוכן לחברו! לא התיישבה דעתו של האיש, והמשיך לשאול, הלא מחויבים אנו גם לעשות 'השתדלות' מצדנו בעניין הפרנסה, וכד"א (דברים יד, כט) "למען יברכך ה' א-לקיך בכל מעשה ידך אשר תעשה", שלמדנו כאן שצריך לעשות את ההשתדלות שבמעשי ידיו, כדי שתחול בה הברכה "אשר יברכך ה' א-לקיך". ובמצב שלפנינו, הרי פשוט שרוב הלקוחות ינהרו אל הסופרמרקט הגדול והיפה, שם גם יוכלו לעשות את כל קניותיהם יחדיו, וכמעט שאין יותר צורך בחנותו הקטנה. שמע הרב את דברו, ואמר, אם בכל זאת הנך חושש, הרי עדיף שתעתיק את מקום מגוריך לשכונת 'מאה שערים', המלאה ביהודים חרדים יראי ה', ותפתח שם את חנותך, ובכך תזכה גם לדור בין יהודים כשרים, יראים ושלמים, ולהתחזק יותר בתשובה השלמה!

עשה אפוא האיש כמצות רבו, העתיק את מקום מגוריו אל תוככי 'מאה שערים', שם גם פתח מחדש חנות ירקות קטנה, אשר הביאה לו אכן פרנסה לביתו. אבל עדיין הייתה זו פרנסה בצמצום, ולא בריווח גדול כאשר הורגל בחנות הקודמת. יום אחד נכנסה אל החנות הקטנה שבפאתי מאה שערים אישה זקנה, והחלה מעט לנבור בין הסחורות, כשהיא תרה ומחפשת אחר כמה פירות וירקות לאכילה.

היהודי התייצב תיכף לעזרתה, וכדרכו לשרת באדיבות את לקוחותיו, ארז עבודה את כל קניותיה, ואף הוביל את הארגו הכבד בנאמנות לביתה. משנוכחה הזקנה בשרות המצויין שנותנים בחנות זו, החלה לערוך את כל קניותיה הסדורים באותה חנות, והיהודי מצדו המשיך בשירותו הטוב, כדרכו מימים ימימה. כעבור תקופה מסוימת, נודע ליהודי שזו היא אלמנה זקנה וערירית, שאין לה בנים וקרובים, ולכן הציע את עזרתו בעניינים שונים הנצרכים בבית הישן, והאלמנה מצידה הודתה לו על כך בכל לב, ובירכה אותו בכל ברכות טוב.

כך התרגלה אותה גלמודה בכל דבר שנצרכה, אם בתיקונים שונים שבבית, או בעריכת קניות וכיוצא, שהיהודי הטוב דגן מוכן תמיד להושיט עזרה, הוא ידע מכל בעיותיה וצרותיה, והשתדל תמיד להקל ולהטיב כפי יכולתו. ביום מן הימים, כשהביא כדרכו את ארגו הקניות, סיפרה לו האלמנה שלפני כמה שנים נפטר

אחיה הזקן במקום רחוק, הוא היה גם כן אדם ערירי וגלמוד, ובפטירתו השאיר לה ירושה של \$5,000,000, חמש מיליון דולר! טבין ותקילין, והיות שמחפשת היא רבות אחר יורש הגון, שיהיה ראוי לקבל ירושה יפה שכזו, נראה לה שהוא האיש המתאים ביותר. כאשר במשך כמה שנים עמד לצידה לסייע לה בכל דבר, ומעולם לא ביקש על כך שום תמורה, רק עשה הכל לשם מצוה, כפי שמצווים אנו מפי עליון להרנין לב אלמנה! ומכיוון שיש לו משפחה ברוכת ילדים, שצריכים להביאם בברית הנישואין בכבוד ובריווח, לפיכך מוצאת היא לנכון להעביר אליו בבוא העת את כל הסכום. כעבור תקופה קצרה ביותר שבקה האלמנה חיים לכל חי, והאיש זכה כדן בכל הירושה הגדולה, ומאז עלתה קרנו בכבוד, הן בהצלחת הפרנסה וכלכלת הבית ברחבות, והן בנישואי בניו ובנותיו בכבוד וכראוי.

כשסיפר על כך לרבו, נענה ואמר, ראה גם ראה, כמה הלכתי גיברותא איכא למשמע מינה. הרי בזכות שחזרת בתשובה שלמה זכית לעזוב את השכונת החילונית, ולדור במקום תורה ויראת שמים. שמתוך הגעת אל המצווה הגדולה של גמילות חסדים עם אותה אלמנה גלמודה, וממילא זיכו אותך מן השמים לפירותיהם שבעולם הזה, ברווחים נאים ויפים, והקרן קיימת לך לעולם הבא! (טיב הקהילה)

האימא הסכימה לוותר על האולם, אבל בתנאי אחד

המשפיע הנודע הרה"צ רבי אלימלך בידרמן, נשא דברי חיזוק בשבוע האחרון על אודות מידת הוותרות.

המעשה התרחש באחת מאולמות השמחה בבני ברק, במבנה שבו ישנם שני אולמות - אחד גדול ומפואר, והשני קטן ממנו בגודלו וביופיו. בערב שבו התרחש המעשה, בשל טעות של בעל האולם, הושכר האולם הגדול עבור שתי משפחות במקביל, מה שגרם למהומה במקום בין המשפחות לבעל האולם.

בצר לו, ניסה בעל האולם לשכנע את אחת המשפחות לוותר ולערוך את השמחה באולם הקטן יותר, תוך שהוא אף מציע פיצוי הולם, אך הם סירבו, תוך שהם גם איימו לתבוע את בעל האולם בתביעה כספית. בעל האולם לא התייאש, והחליט לנסות לשכנע את המשפחה השנייה שכבר התקמה באולם הגדול לוותר, ולערוך את האירוע באולם הקטן. לאחר התלבטות גדולה בעלת האירוע פתחה לבה וסיפרה כי אביה חלה לאחרונה במחלה הקשה, וכי הוא אמור לעבור סדרת טיפולים קשים בבריסק שבבלגיה, ולרפואתו ולזכותו היא מוכנה כעת לוותר למשפחה השנייה, ולערוך את השמחה באולם הקטן. עוד ביקשה שיחזירו את מוזכר האולם שפוטר מעבודתו בשל הטעות ברישום.

סופו של הסיפור, התרחש כבר באותו שבוע, מספר ימים לאחר המקרה. בעת שאביה של בעלת השמחה הגיע לבית החולים לצורך תחילת הטיפולים הכימותרפיים, הוא התבקש ע"י הרופאים לבצע צילום סיטי אחרון. ניגש אליו הרופא ואמר כי ככל הנראה נפלה טעות, וכי 'הגידולי' שהיה נראה כגידול ממאיר, אינו כזה, ואשר על כך אין צורך בטיפולים ובהקרנות אלא בנטילת כדורים בלבד שיירפא אותו.

"למען תדע כוחה של ותרנות הבאה מתוך קושי ושבירת הטבע אשר היא פועלת גדולות ונצורות מחוץ לגדרי הטבע ממש. ואם יש בכוחה לשנות 'צילומים', על אחת וכמה שביכולתה לפעול שלא תבוא המחלה כלל".

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

איך מגיבים כשהילדים רבים ומתלהמים בניהם?

ראשית, אנחנו ההורים צריכים להבין שהילדים הרבים משחקים על הבמה, גם המכה וגם המוכה, והם מזמינים את ההורים "למרכז הבמה".
 לפעמים הם רבים על המקום שלהם במשפחה או על כל מיני דברים עמוקים יותר ושורשיים וכאשר האמא או האבא משתפים פעולה, הם מוסיפים שמן למדורה. אל תתפתו לעלות יחד איתם "לבמה". מה לעשות אם אחד הילדים בא לבכות שכואב לו, עשו לו, הציקו לו. אז תזכרו שמילדים לא מתעלמים, אין דבר כזה. אתם מקשיבים להם מרגיעים אותם ומטפלים בעניינות. "אוי מה קרה? מה אפשר לעזור...?"
 לא להגרו למקום של רחמים או כעס, של "מה אתם רבים? למה כל היום?" כך הילד לא משיג אתכם, אין לו בשביל מה לריב כי אתם לא שם!, תעזו לשחרר מתוך נאמנות לתפקיד ההורות שלכם ותראו בס"ד שמינון המריבות יפחת משמעותית.

ויכבד את ליבו / ויחזק את ליבו

בפסוק הראשון של הפרשה אנו קוראים: "ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה, כי אני הכבדתי את ליבו ואת לב עבדיו".
 במכות הראשונות פרעה הכביד את ליבו. במכות האחרונות ה' הכביד את ליבו של פרעה, (חוץ ממכת ברד) כמפורט:
 א. מכת דם: "ויחזק לב פרעה" (שמות ז', כ"ב).
 ב. מכת צפרדע: "וירא פרעה כי היתה הרווחה והכבד את ליבו" (שם ח', י"א).
 ג. מכת כינים: "ויחזק לב פרעה" (שם ח', ט"ו).
 ד. מכת ערוב: "ויכבד פרעה את ליבו" (שם ח', כ"ה).
 ה. מכת דבר: "ויכבד לב פרעה" (שם ט', ז').
 ו. מכת שחין: "ויחזק ה' את לב פרעה" (שם ט', י"ב).
 ז. מכת ברד: "ויחזק ליבו" (שם ט', ל"ג).
 ח. מכת ארבה: "ויחזק ה' את לב פרעה" (שם י', כ"ז).
 ט. מכת חושך: "ויחזק ה' את לב פרעה" (שם י', כ"ז).
 י. מכת בכורות: "ויחזק ה' את לב פרעה" (שם י"א, ג').

פרכה והצלה
 אבי זכית אכלמליח שיבורכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקבי"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

פרכה והצלה
 שיתבאר בבריאות, אושר, פרנסה טובה, ובכל מילי דמיטב ברוחניות וטובות, לשנים רבות ונעימות וירוו נחת מכל ילדיהם ויוזגו הגון משרוש נשמתו לאילי בן שרה

פרכה והצלה
 דוד ורחל לאה שרגא שיבורכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקבי"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

פרכה והצלה
 מרדכי שלימה מוסא' בן אסתר הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו שיחזור במהרה ויאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות עם רעייתו חנה נא להתפלל לרמואותו

פרכה והצלה
 ש"י שא"ל ואישיות גאטתה הי"ו שיזכו לזרע קודש בר-קיימא, בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר נחת ושלוה, יתגשמו כל משאלותם לטובה ולשנים רבות וטובות

כל הישועות והברכות
 לדודי ותמרה יצחק פור הי"ו שתגמלו לעמדה הרביעית בלוי"ן זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. לשנים רבות טובות ונעימות שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ולע"י שולמית בת עזרא ז"ל

כל הישועות והברכות
 לאלי ועיליה מוסא' הי"ו שתגמלו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל ילדיהם ולהבדיל לע"י רפאל בן שמעון ז"ל

פרכות ואחול"ס
 משה ורבקה ישראל' בהגיע אלרואי למשוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ולכימודיו, ויתברך ברוחניותו וגשמיותו ותרונו נחת מיוצאי חלציהם וברכה למשפחת ישראל' ולרחמים ואסתר עמרני

פרכה והצלה
 לפרחן דודי בת גילה ליטל דודי בת גילה קארין דודי בת גילה שתזכה לזיווג הגון משרוש שמתן הטהורה. רפואה שלימה ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב וברכה למתן-שמואל ושני שיזכו לזרע קודש

פרכות ואחול"ס
 עובדיה ומיטל מנצור בהגיע יהונתן למשוות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ולימודיו, ויתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות וגשמיות ותרונו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

פרכה והצלה
 פנחס ודורית ישראל' שיתברכו בבריאות טובה אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב לשנים רבות ונעימות שירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם וזיווגים הגונים לילדיהם

פרכה והצלה
 לע"י הצנועה והענוה **ביבי דודי** בת שמואל ז"ל ח' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה
 לע"י הצנועה והענוה **זליכה אהרני** בת שלום ז"ל יב' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה
 לע"י הצנועה והענוה **שולמית צחק-פור** בשבת יג' שבט פקידת שנתה עליה לבית העלמין ביום שישי ב- 08:30 בשבת שיעור ומשמרה בשעה 14:00 תמליץ טוב בעד ילדיה וכל משפחתה

פרכה והצלה
 לע"י הצנועה והענוה **רפאל מוסא'** יום שני ח' שבט פקידת שנתו העליה לבית העלמין בשעה 16:00 יהי"ר שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו

פרכה והצלה
 לע"י הצנועה והענוה **זוהרה ביטון** בת חנה ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה
 לע"י הצנועה והענוה **נורי אהל** בן יצחק ותנוס ז"ל י' שבט פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה
 פשרת אהנת א"ה בכל יום חמישי בשעה 30:23 מתקיים ה"תקון השו"ב" (תיקון היסוד) ל"בן איש חי זע"א" **רבן גמליאל ביבנה** פרטים: **052-6498161** סגולה טובה להשתתף

שבת שלום ומבורך

<p>לע"י הצנועה והענוה עילאי דוון בן אריאל-מזל ז"ל ניסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל יולנד בן-דוד בת פריחה ז"ל בילה מלכה בת אסתר ז"ל ניצה גואטה בת לידיה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל אסתר (גוהר) רחמני בת עזיזה ז"ל</p>	<p>לע"י הצנועה והענוה לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בוציז בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל יקות תורג'מן בת פריחה ז"ל מינון קקון בן פריחה ז"ל</p>	<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -: שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל' בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת</p>	<p>פרכה והצלה אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונ' בן ביבי הי"ו רחמים עמרני בן רבקה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד' בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גוהר' מנב"ת חויה חיה בת אסתר מנב"ת חן-חיה בת חנה מנב"ת</p>
--	---	---	--